Nr. 190. Poniedziałek 21. Sierpnia 1871. **Rok 61.**

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc zł

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 18. lipca b. r. na wniosek kanclerza państwa, ministra cesarskiego domu i spraw wewnętrznych wynieść dotychczasowe ajencye konzularne w Giurgievo i Ismail, tudzież starostwa w Turn-Severin, Crajova, Plojesti, Botuschan, Roman, Folticzeny i Fokschan do rzędu honorowych wicekonzulatów, i zarazem mianować c. k. ajenta konzularnego w Giurgevo Brunona **Ossmann** honorowym wicekonzulem tamże, Karola **Molnar** honorowym wicekonzulem w Crajova, a dzisiejszych starostów Hugona **Preuss** w Plojesti i Ludwika z Udryc **Udryckiego** w Bottuschan honorowymi wicekonzulami w tych samych miejscach, starostę w Michaleny Gustawa z Udryc **Udryckiego** honorowym wicekonzulem w Folticzeny, a starostę z Folticzeny Eliasza **Zagórskiego** honorowym wicekonzulem w Fokszanach.

Dnia 15. sierpnia r. b. ustał księgosusz w Kłaju i w Domianicach, w powiecie bocheńskim. W tym ostatnim powiecie panuje tylko jeszcze księgosusz w Stanisławicach, gdzie na 368 sztuk bydła rogatego w 14 zagrodach padło 3 sztuk a ubito 26 sztuk. Oprócz tego ubito 20 sztuk o zarazę podejrzanych. W tych dniach wybuchł zaś księgosusz w Krakowie, tudzież w Gajach smoleńskich w powiecie brodzkim.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. sierpnia 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, 21. sierpnia.

Rozwiązanie Rady państwa jest jeszcze ciągle najgłówniejszym tematem dyskusyi dziennikarskiej. Organa różnych stronnictw oceniają fakt ten rozmaicie, ale wszystkie dzienniki a nawet tak zwane »wiernokonstytucyjne« zgadzają się na to, że pod względem formalnym ten krok rządu jest zupełnie legalnym. Z tendencyjną konsekwencyą straszą niektóre dzienniki czytelników swoich bliską reakcyą i uciskiem Niemców austryackich, chociaż niezawodnie autorowie tych złowieszczych artykułów nie wierzą w podobne straszydła. Rząd zaapelował do wyborców w nadziei, że wyszlą do izby takich reprezentantów, którzy popierać będą akcyę ugodową obecnego ministerstwa, i to jest jedyny cel rozwiązania izby deputowanych i niektórych sejmów. Dlatego też nie rozwiązał rząd ani czeskiego, ani galicyjskiego, ani kraińskiego, ani dalmatyńskiego sejmu, gdzie większość sprzyja notorycznie jego ugodowej polityce. Każdy ruch wyborczy wywołuje pewne wzburzenie i różne niedogodności dla wyborców i dlatego nowe wybory rozpisane bywają tylko wtedy, gdy istnieje konieczna potrzeba, i spodziewać się można zmian w dotychczasowej reprezentacyi.

Ubolewać tylko należy, że niektóre dzienniki apelując do wyborców prześcigają się w miotaniu obelg, zarzutów i podejrzywań, jak gdyby ostatecznym celem tej akcyi nie była ugoda, lecz powszechna rozterka. Jeżeli dzienniki te są istotnie tak pewne zwycięstwa, jak same piszą, to wypadałoby wystąpić tylko z poważną odezwą i spokojnem wyjaśnieniem sytuacyi a resztę pozostawić należy sumieniu wyborców. A tymczasem większość dzienników wiedeńskich obudza szczepową nienawiść i fanatyzm narodowościowy. Czyż niedość już nieszczęść wynikło z takiego sposobu prowadzenia walki konstytucyjnej? Niestety i niektóre dzienniki słowiańskie poszły za przykładem wiedeńskich swoich kolegów i współzawodniczą z niemi w obudzaniu takiej fanatycznej szczepowej nienawiści.

Obok wyborów zjazd monarchów w Ischl zajmuje jeszcze ciągle uwagę dziennikarstwa. Pocieszającym jest ten fakt, że wszystkie prawie dzienniki przypisują zjazdowi tylko pokojowe tendencye i upatrują w nim rękojmię przyjaźni pomiędzy dwoma potężnemi państwami sąsiedniemi, a tem samem i rękojmię pokoju europejskiego. Istotnie bowiem zjazd cesarza Franciszka Józefa I. z cesarzem Wilhelmem połączony z tak szczeremi objawami osobistej przyjaźni stanie się niezawodnie silną rękojmię pokoju, którego świat cały a mianowicie Austrya bardzo potrzebuje.

Wiedeń. W dzień urodzin Najjaśniejszego Pana pisze „Wiener Abendpost“: „Dzień urodzin naszego najdostojniejszego monarchy obchodzą dzisiaj wszystkie ludy Austryi z uniesieniem, serdecznemi życzeniami i szczeremi modłami za pomyślność Najjaśniejszego Pana, w którego życiu, chęciach i czynach spoczywa najsilniejsza rękojmia pomyślnego rozwoju wszystkich szczepów wielkiego cesarstwa. Uroczystość ta ożywia to uczucie wierności, miłości i poświęcenia, które obywatele Austryi jako wiekowe dziedzictwo bez skazy zachowują i za święte uważają. Serca wszystkich ludów łączyć się będą zawsze ze sobą tą miłością i wiernością, która przyczyni do spełnienia zadań państwa zawierających w sobie nietylko dobro pojedynczych obywateli lecz także trwałe szczęście całości.“

„Oesterr. Journal“ pisze w ostatnim numerze: „Dwa punkta przedewszystkiem uwzględnione zostały w obecnych rokowaniach ugodowych, a to: Nienaruszalność ugody węgierskiej i nienaruszalność przedlitawskiego prawa konstytucyjnego, co znaczy, że tylko w drodze konstytucyjnej ugoda ma być do skutku doprowadzoną. Z tego wynika, że dzieło ugody przeprowadzone zostanie w Radzie państwa i z Radą państwa, a z tego znowu wynika, że Czesi pojawią się w Radzie państwa. Czy Czesi pojawią się z pewnem zastrzeżeniem, to na teraz, powtarzamy na teraz, jest rzeczą obojętną. Najważniejszym rezultatem jest pewność, że Rada państwa raz przecież stanie się kompletną.“

— Walka wyborcza rozpoczęła się już na dobre w niższej Austryi, Styryi i Morawie; z wyższej Austryi zaś z Salzburga i Tyrolu nie ma jeszcze wiadomości o ruchu wyborczym. Na Morawie obiegają dwie listy kandydatów z większych posiadłości; jedną ułożył hr. Mitrowsky zawierającą 10 kandydatów stronnictwa wiernokonstytucyjnego, a 15 kandydatów stronnictwa konserwatywnych; drugą ułożył ks. Salm a ta obejmuje wszystkich kandydatów stronnictwa konserwatywnego. Wiernokonstytucyjni stawiają dawniejszych swoich deputowanych. W Gracu utworzył się niemiecki komitet wyborczy i wybrał tamtejszego burmistrza Schreinera przewodniczącym.

— Ruch wyborczy rozpoczął się już w tych prowincyach, których sejmy rozwiązane zostały. Wszędzie konstytują się komitety wyborcze, wydają odezwy i zwołują zgromadzenia wyborców. W Bernie ukonstytuował się już komitet wyborczy, we Wiedniu i Gracu ma w tych dniach nastąpić porozumienie w tym względzie. „Vaterland“ ogłasza listę kandydatów tak zwanego stronnictwa historyczno-prawnego morawskich właścicieli dóbr ziemskich; znajdują się na niej następujące nazwiska: hr. Alfons Mensdorff, hr. Władysław Mitrowsky, hr. Ferdynand Trautmannsdorf, hr. Alojzy Serenyi, hr. Ernest Fürstenberg, hr. Gustaw Belrupt i inni.

— Wybrana z sejmu węgierskiego komisya dla zbadania budżetu wspólnej armii uchwaliła rezolucyę w której żąda wyboru komisyi dla sprawy uzbrojenia całej armii. Do tej komisyi należyć mają pełnomocnicy ministerstwa wojny, obu ministerstw skarbu i handlu wiedeńskiej i peszteńskiej izby handlowej a nadto i ludzie fachowi. Izba handlowa wiedeńska wezwana już została przez ministerstwo wojny do wyboru takiego pełnomocnika.

— W Tyrolu odbędą się wybory: w gminach wiejskich 7. września, w miastach 9. wreeśnia, z izb handlowych 12. a w grupie właścicieli większych posiadłości 13. września.

Wybory uzupełniające do sejmu czeskiego odbyć się mają w gminach wiejskich 7. września, w miastach i pilzneńskiej izbie handlowej 9. września.

W miastach na Szląsku odbędą się wybory 7. a nie 4. września, jak pierwotnie donoszono.

Berlin. O zjeździe Najjaś. Pana z cesarzem niemiecki pisze „Prov. Corresp.“ między innemi co następuje: „Jest to rzeczą nie małej doniosłości, iż dokonane dzieło zjednoczenia Niemiec wziętem było za punkt wyjścia dla zbliżenia się obydwóch rządów. Przed ukończeniem jeszcze odnośnych rokowań pisał kanclerz państwa niemieckiego do rządu austryackiego, iż rząd austryacki otrzyma wkrótce doniesienie o ostatecznem załatwieniu stosunków niemieckich. Na to odpowiedział hr. Beust dosłownie: „Rząd austryacko-węgierski przyjmie powyższe zawiadomienie tak chętnie, jak tego sobie Prusy tylko życzyć mogły.“ Dnia 14. grudnia r. z. wysłanem zostało z Wersalu to pismo, w którem powiedziano, iż byłoby życzeniem Prus zachować z sąsiedniem państwem takie stosunki, któreby wspólnej przeszłości i interesom obu państw odpowiadały. D. 26. grudnia z. r. odpowiedział na to kanclerz państwa austryackiego hr. Beust, iż powyższe pismo rządu niemieckiego oddało wiernie zapatrywania wpływowych sfer austryacko-węgierskiej monarchii, życzących sobie usilnie, aby jak najściślejsze węzły złączyły te dwa państwa, a dalej, że cesarz austryacki jest także wielkim zwolennikiem powyższych zapatrywań i dążności. Równocześnie tedy z wskrzeszeniem państwa niemieckiego powstało zbliżenie się Austryi do Niemiec. Zbliżenie to nie straci wcale na doniosłości, że Austrya i Niemcy nie zawarły formalnego przymierza. Owszem w tem właśnie zależy cała potęga i doniosłość tego stosunku, iż nie związano się w skutek przypadkowej może konieczności, lecz na podstawie pokrewieństwa uczuć i potrzeb. Porozumienie się Austryi i Niemiec odpowiada jedynie obustronnym życzeniom, aby interes państwa austryackiego i niemieckiego jak najlepszej doczekały się przyszłości, a tem samem aby Europie dać silną podstawę pokojową. Opinia publiczna Europy nie może i nie powinna innego znaczenia podsuwać zjazdowi monarchów w Ischl; a mając na uwadze stosunki faktyczne i osobisty charakter monarchów możemy być pewni, iż zamiary ich rządów urzeczywistnione zostaną.“

— Zjazd Cesarzów a więcej jeszcze ta okoliczność, że niezwłocznie po spotkaniu się dwóch monarchów ich doradzcy główni zjechali się prawie równocześnie w Gasteinie, stanowią główny przedmiot do przypuszczeń, wniosków i kombinacyi politycznych dla prasy niemieckiej i tworzyć będą niewątpliwie bogaty materyał, którym łamy swoje zapełniać będą dzienniki. „Provinzial Correspondenz“ widzi w owym zjeździe nietylko dowód przyjaźni osobistej, ale i zapowiedź dobrych stosunków między dwoma sąsiedniemi państwami. Skoro się skończyła walka o hegemonią w Niemczech, uznały natychmiast Prusy, że z Austryą w przyjaznych żyć mogą stosunkach i dążyły do tego,ażeby z nią szczery i trwały zawrzeć pokój. Przeszkadzał wprawdzie serdecznemu porozumieniu z początku traktat Paryzki zawarty wśród nieprzyjaznych okoliczności; mówiono i pisano ogólnie, że Austrya czyha tylko na sposobność, ażeby w przymierzu z Francyą pomścić się na Prusach a w każdym razie brojnie wystąpić przeciwko połączeniu się Niemiec; z drugiej strony podejrzywano znowu Prusy, że pierwszym ich krokiem, pierwszym znakiem życia, jaki dadzą, będzie wojna Niemiec pod ich przewództwem przeciwko Austryi; fakta wszakże wszelkim tym zapowiedzeniom kłam zadały oczywisty. W czasie bowiem ostatniej wojny Austrya zdrowym wiedziona instynktem nie wyszła z roli neutralnej a i przywrócenie niemieckiego państwa pod egidą Prus najmniejszego nie dało powodu do zatargów z Austryą. Zanim jeszcze nastąpiło stanowcze zjednoczenie Niemiec, zawiadomiony został hr. Beust o zamiarze tym; na zapytanie w tym względzie pospieszył z odpowiedzią, że rządy Austryi i Węgier przyjęły wiadomość tę tak przychylnie, jak tylko Prusy życzyć sobie mogą. Na dniu 14. grudnia z. r. wypowiedziano następnie z Wersalu ze strony pruskiej życzenie, że chcianoby wejść z Austryą w stosunki jak najprzyjaźniejsze, na co kanclerz austryacki odpowiedział, że nie tylko cesarza ale i ludów jest życzeniem te węzły przyjaźni utrzymać jak najdłużej dla dobra i przyszłości obudwóch narodów. Zbliżenie się Niemiec i Austryi, mówi dalej wzmiankowana gazeta, bynajmniej nie traci na wartości przez to, że nie służy za cel rzeczywistego przymierza. Znaczenia i doniosłości nowego tego stosunku szukać należy w tej okoliczności, że powstał on nie wywołany koniecznością politycznego położenia ale potrzebami i pokrewnym spo-

sobem myślenia obudwóch krajów. To porozumienie nie ma być wreszcie niebezpieczeństwem żadnem dla innych mocarstw, ani groźbą dla spokoju Europy - ale przeciwnie, zgoda ta utrwala pokój europejski, według zdania ministeryalnego dziennika, a który jeszcze gwarancyą tego pokoju upatruje między innemi w osobistym charakterze obudwóch monarchów.

Paryż Cała prasa francuska zapełnia kolumny uwagami nad sprawą przedłużenia pełnomocnictw pana Thiersa, w obec której wszystkie inne chwilowo na drugi plan ustąpiły. Wyznania organów prawicy stwierdzają najzupełniej, że równie skrajna prawica, jak prawe centrum postanowiły były poprzednio głosować przeciw nagłości projektu lewego centrum, lecz dzięki zręczności, z jaką p. Thiers projekt ten umiał połączyć węzłem nierozerwalnym z wnioskiem p. Adnet, znalazły się niespodzianie w arcytrudnem położeniu, z którego nie było innego wyjścia, jak albo porzucić pierwotny zamiar, albo narazić kraj na nową katastrofę. W czasie półgodzinnej przerwy w posiedzeniu obradowała prawica wspólnie z frakcyą St.-Marc-Girardin, przyczem nie mało głosów odzywało się za energicznem wystąpieniem; wszakże gdy minęło wrażenie wywołane niespodzianką i umysły cokolwiek ochłodnęły, kilku z najzagorzalszych nawet deputowanych przyszło do przekonania, że korzystniej, a przedewszystkiem bezpieczniej będzie na tem raz jeszcze zwinąć chorągiewkę, a walkę stanowczą odłożyć na później. Okazało się dalej, że autorem wniosku p. Adnet jest ks. d'Audiffret Pasquier, i że wniosek ten powstał dopiero krótko przed owem pamiętnem posiedzeniem sobotniem, a ztąd znacznej części prawicy nie był zgoła znanym; ks. d'Audiffret Pasquier zdołał jednakże zebrać na prędce pięćdziesiąt kilka podpisów, pomiędzy któremi uderza nazwisko księcia de Broglie, ambasadora w Londynie, a niedawno temu kandydata do teki ministerstwa spraw zagranicznych.

— Starcia pomiędzy armią okupacyjną a ludnością zajętych przez nią departamentów nietylko nie ustają, lecz wyradzają się nawet tu i owdzie w krwawe bójki. Nie ulega wątpliwości, że głównym starć tych powodem jest rozdrażnienie krajowców; wszakże częstokroć i postępowania Niemców uniewinnić niepodobna. I tak na przykład obchodziło wojsko niemieckie, rozłożone naokół Paryża, jakkolwiek nieurzędowo, rocznicę zwycięztw pod Wörth i Forbach ucztą i toastami, wznoszonemi przy odgłosie muzyki wojskowej, a Bawarzy w Nogent przystroili nawet okna restauracyi w chorągwie niemieckie i różnokolorowe lampiony. Na szczęście jednakże ludność wstrzymała się tą razą od wszelkiej demonstracyi nieprzyjaźnej. W miasteczku Poligny w departamencie Jura strzelano z okien domu po dwakroć do kawalerzysty pruskiego, który poił konia u studni. Na odgłos strzałów przybiegli wszyscy Niemcy w Poligny załogujący a widząc śmiertelnie zranionego towarzysza, uważali za zbyteczne dociekać, kto jest sprawcą zbrodni i rzucili się z dobytemi pałaszami na niewinnych przechodniów, z których wielu ciężkie odniosło rany. Spodziewać się należy, że władza wojskowa niemiecka skarci surowo podobny wymiar sprawiedliwości. Więcej umiarkowania objawili żołnierze niemieccy w Noisy le Grand pod Paryżem, gdzie w przeszłą niedzielę zaczepiła ich banda włóczęgów, których prawie wszystkich pochwytali i przyprowadzili przed sędziego polubownego. Zaraz przy pierwszem przesłuchaniu okazało się, że żaden z mieszkańców Noisy nie miał udziału w bójce, gdyż banda ta składała się wyłącznie z tak zwanych „rodeurs de la Barrièrre."

W obec podobnych wypadków coraz pożądańszem i konieczniejszem staje się spieszne uwolnienie kraju od okupacyi niemieckiej. To też pan Pouyer-Quertier dokłada wszelkich starań, aby zebrać fundusze na zapłacenie trzeciego pół miliarda, coby przynajmniej okolicom Paryża przyniosło upragnioną swobodę. W tym celu zawiązał minister skarbu z Rothschildem, Mallet Frères i innemi domami bankowemi rokowania, na mocy których ma otrzymać jeszcze przed końcem sierpnia zaliczkę w wekslach na niewpłaconą dotąd część dwumiliardowej pożyczki. Jenerał Manteuffel ułożył już podobno z p. Pouyer-Quertier plan spłaty kontrybucyi wojennej za pomocą weksli; wszakże plan ten, zanim będzie przedłożony do zatwierdzenia cesarzowi Wilhelmowi, musi wprzód przejść przez retortę zwykłych układów dyplomatycznych z posłem niemieckim hr. Waldersee. Nadto zaś nie udzieli cesarz przyzwolenia bez zasięgnięcia rady księcia Bismarcka i ministra skarbu Camphausena, z których w tej chwili tylko pierwszy przy jego boku się znajduje, gdyż p. Camphausen wyjechał do wód za dłuższym urlopem. Prawdopodobnie więc nie będzie mógł p. Pouyer-Quertier dopełnić danego izbie przyrzeczenia, według którego z trzeciego półmiliarda już w końcu sierpnia miał się uiścić.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lipcu 1871:

	Miejsce targu: Brzostek zr.	c.	Jasło zr.	c.	Wieliczka zr.	c.	Pilzno zr.	c.	Nowytarg zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	50	5	20	6	3	5	30	6	5
„ żyta	3	60	3	80	3	94	3	40	4	49
„ jęczmienia	3	—	2	90	3	25	3	—	3	52
„ owsa	2	10	2	50	2	2	2	10	2	49
„ grochu	4	—	—	—	4	85	—	—	6	17
„ hreczki	3	28	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	4	50	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	30	—	—	1	7	1	20	1	67
Cetnar siana	1	40	—	—	1	8	1	50	—	—
Sąg drzewa twardego	5	—	—	—	—	—	10	—	6	30
„ „ miękkiego	3	—	—	—	4	20	7	—	5	—
Funt mięsa wołowego	—	16	—	—	—	23	—	16	—	18
Miara wina	—	80	—	—	—	60	—	—	1	20
„ piwa	—	16	—	—	—	12	—	—	—	20
Wyrobnik z wiktem	—	30	—	—	—	30	—	—	—	30
„ bez wiktu	—	50	—	—	—	60	-	45	—	60

Sprawozdanie tygodniowe

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

o cenach zboża i produktów realizowanych na placu lwowskim w ciągu tygodnia od 10go do 17go sierpnia 1871.

(Ceny w walucie austryackiej.)

Handel zbożem w celach wywozowych zawsze jeszcze nie ożywiony, - pomimo tego ceny są stałe a nawet trochę podniosły się; ceny zaś rzepaku zimowego spadły w skutek małego popytu zagranicy. Notujemy: Zboże. Pszenica żółta na wrzesień i grudzień ab Lwów 170 ℔ w. w. złr. 8.50 — złr. 8.70. Żyto gotowe dla krajowych młynów 160 ℔ w. w. złr. 5.70. złr. 6, z umową na październik i listopad złr. 5. Jęczmień 140 ℔ w. w. na październik ab Lwów w naj lepszym gatunku złr. 4.75. — Konopie surowe cetnar w. w. zł. 12—zł. 15, -- średnie zł. 17—zł. 18, — średnio przednie złr. 19—20, — przednie złr. 21—zł. 22, — bardzo przednie złr. 23—24. Kłaki konopne zł. 8—złr. 12. — Len surowy zł. 16 zł. 20, — czesany średni zł. 21—zł. 23, — przedni wedle jakości zł. 24—zł. 30. — Płótno. Ceny zeszłotygodniowe. — Nasiona olejne spadły w cenie w skutek nizkich cen za granicą i małego popytu; nominalnie notujemy: Rzepak zimowy 150 ℔ w. w. zł. $13^1/_4$, ab Przemyśl kupowano po zł. 14. Lnianka ab Lwów zł. 9. — Za okowitę tak gotową, jak też z dostawą na później płacą więcej, niż w przeszłym tygodniu; produkt gotowy 80 Tralles 41 miar złr. $19^5/_8$. — Chmiel. Ceny stałe; gatunek przedni cetnar w. w. złr. 90—95. - Wełna. Obrót nieożywiony przy stałych cenach.

Kronika.

(Wybory uzupełniające do rad powiatowych) Prezydyum c. k. Namiestnictwa wyznaczyło następujące termina do przedsięwzięcia wyborów uzupełniających do rad powiatowych:

Uzupełniający wybór jednego członka rady powiatowej w Mościskach z grupy gmin miejskich rozpisuje się na 18. września r. b.

Do rady powiatowej w Podhajcach rozpisuje się wybór uzupełniający dwóch członków z grupy większych posiadłości na dzień 19. września r. b.

Ponieważ wybór jednego członka rady powiatowej Jarosławskiej z miasta Jarosławia rozpisany na dzień 30. lipca r. b. nie przyszedł do skutku, wyznacza się do przedsięwzięcia tego wyboru nowy termin na dzień 79. września r. b.

Uzupełniający wybór jednego członka rady powiatowej w Kamionce strumiłowej z grupy większych posiadłości w miejsce p. Adolfa Steckiego rozpisuje się na dzień 19. września r. b.

Uzupełniający wybór jednego członka rady powiatowej w Białej z grupy większych posiadłości rozpisuje się na 19. września r. b.

Wybory te odbędą się w dotyczących miastach powiatowych, o godzinie zaś i miejscu wyborów zawiadomieni będą wyborcy kartami legitymacyjnemi które im doręczone zostaną.

— Donoszą nam z kilkunastu miast na prowincyi, że dzień urodzin Najjaśniejszego Pana obchodzono ze zwykłą uroczystością. Wszędzie odprawiano nabożeństwo solenne, na którem obecni byli reprezentanci władz rządowych i autonomicznych a nadto liczny zastęp pobożnych wszystkich stanów.

(Na posiedzeniu Rady miasta Krakowa) z 17. bm. rozbierano wnioski komisyi sukienniczej o zatwierdzenie ostatnich przez tęż komisyę przyjętych planów i uchwalenie wydatku na pokrycie Sukiennic dachem

Hr. Konstanty Plater jako autor planów przedstawił Radzie miejskiej ogólny ich charakter, oraz wykazał powody, które go skłoniły do zmiany pierwotnej myśli, a to, aby piętra uczynić przydatnemi.

Po nim zabrał głos sprawozdawca komisyi od budowy Sukiennic dr. Rydzowski i przedstawił przebieg działalności komisyi, która zgodziwszy się na wskazówki, w jaki sposób dlan dawny zmienionym być ma, aby odpowiedział żądanym warunkom zachowania stylu Sukiennic, a zarazem utworzenia z nich budynku przynoszącego największe dla skarbu miasta korzyści, obecnie przedstawia Radzie nowe plany hr. Platera, jej zdaniom zupełnie odpowiednie wymaganym warunkom. Co do kosztów odbudowy, komisya nie jest w stanie przedstawić już dziś zupełnie dokładnych kosztoryśów, ponieważ w ogóle koszta przebudowania nie mogą z góry być podane z całą ścisłością, przybliżona wszakże suma kosztów wynosić będzie:

a) część zupełnie nowa czyli środkowe pawilony i podcienia frontowe	141.950 złr.
b) część mięszana czyli podpawilony	32.500 „
c) urządzenie nawy środkowej	50 000 „
d) urządzenie czterech dziedzińców	36.000 „
Razem	260.450 złr.

Prócz tego komisya przedstawia zupełnie szczegółowy kosztorys dachu środkowego, który trzeba będzie jeszcze w tym roku postawić, a obliczony dokładnie według ofert majstrów na 14287 złr. 45 c., do czego dodawszy potrzebę urządzenia tymczasowych wschodów i przypuszczalne znaczniejsze wydatki, wypadnie w ogóle 15,000 złr.

Komisya przedstawiając powyższe sprawozdanie wnosi:

Rada miejska zechce uchwalić:

1) Rada zatwierdza przedstawione sobie plany odbudowy Sukiennic. 2) Rada zatwierdza kosztorys dachu środkowego do wysokożci 15,000 złr. 3) Rada poleca komisyi sukienniczej przystąpienie do odbudowy Sukiennic, a przedewszyskiem do pokrycia gmachu nowym dachem. 4) Koszta na ten rok przypadające pokryte będą z funduszów na odbudowę Sukiennic przeznaczonych.

Ponieważ plany znane już były Radzie, wnioski więc powyższe nie wywołały żadnej dyskusyi i zostały przyjęte.

— W Wiedniu rozpisano konkurs na telegrafistki, tymczasowo do służby dziennej. Warunki są: wiek lat najmniej 18, stan bezżenny lub wdowi i bezdzietność, zdrowa budowa ciała, dobry słuch i wzrok, znajomość użycia narządu telegraficznego systemu Morsego, pismo wyraźne i ortograficzne, dobre obyczaje; płace miesięczne 20 złr. i tantiema. Znajomość obcych języków daje prawo do korzystniejszej posady.

— Przed ostatniem spotkaniem się w Ratyzbonie Cesarza Wilhelma z królem Ludwikiem Bawarskim, król przybywszy do Ratyzbony, zapytać kazał telegrafem w Norymberdze, czy cesarz jedzie w mundurze czy po cywilnemu. Odpowiedziano mu, że w mundurze bawarskim. W tym samym atoli czasie zapytano z Norymbergi w Ratyzbonie, jak król Bawarski ubrany; odpowiedziano że po cywilnemu. Oczywiście, że cesarz Wilhelm chcąc ubrać się odpowiednio, wdział odzież cywilną, a król Ludwik chcąc odpowiedzieć ubiorowi cesarskiemu, wdział na siebie mundur pruski swojego pułku pruskiego. Gdy się zjechali, cesarz był po cywilnemu a król po wojskowemu ubrany, choć obaj chcieli się ubrać jednakowo, jak tego ceremoniał dworski wymaga.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19 sierpnia.

Hotel Żorża: P. Br. Wattmann O., z Rudek. — Kosielski K., z Wołynia. — Łodyński H, z Milatyna. — Łączyński Hipolit, z Batiatycz.

Hotel europejski: Pp. Michałowski F., z Pawłowa. — Tuszyński J., z Wiednia. — Wesołowski J., z Złoczowa.

Hotel angielski: P. Gorajski A., z Moderówki. — Piotrowski M., z Rosyi. — Tyszkiewicz M., z Bogdanówki. — Zabielski Ign., z Łośniowa. — Dr. Bardach K., adw., z Stanisławowa.

Dnia 20 sierpnia.

Hotel Żorza: Pp. Cikowski W., z Słobody.

Hotel europejski: Pp. Smolikowski S., c. ros. pułkownik, ze Stanisławowa.

Hotel angielski: Pp. Hr. Karnicki W., c. k. poseł, z Madrytu. — Br. Romaszkan M., z Horodenki. — Orłowski L., ze Stanisławowa. — Tyszkowscy Józef i Julian, z Kolna. — Truskolawski H., z Jasioniowa.

Hotel Warszawski: P. Urbański Fr., c. k. starosta, ze Zbaraża.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19 sierpnia.

Pp. Arłamowicz J., do Krakowa. — Gnoiński A, do Danilcza. — Jasiński M., do Zabłotowa. — Kownacki T., do Świtarzowa. — Komar T., do Uścia. — Szeliski K., do Chodaczkowa. — Tabaczyński A., do Wróblowic. — Zaruski S, do Oleska.

Dnia 20 sierpnia.

Pp. Hr. Czosnowski A., i Hr. Ledochowski L., do Rosyi. — Br. Wattmann O., do Rudek. — Reindl A., c. k. major, do Wolicy. Dr. Bardach K., adw, do Stanisławowa. — Wesołowski J., do Złoczowa. — Cecota G., c. k. kapitan, do Multan. — Gorajski A., do Moderówki. — Rychlicki F., do Wilczywoli. — Tyszkiewicz M., do Bogdanówki.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g.	6 m. 42	rano.
„ „ „	o „	8 „ 7	wieczór.
„ „ „	o „	3 „ 30	rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec	o „	8 „ 32	rano.
„ „ „	o „	12 „ 20	w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc.	o „	8 „ 52	rano.
„ „ „	o „	11 „ 50	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g.	7 m 37	rano.
„ „ „	o „	11 „ —	wieczór.
„ „ „	o „	8 „ —	wieczór.
„ z Czerniowiec „	o „	7 „ —	wieczór.
„ „ „	o „	2 „ 30	w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „	7 „ 24	wieczór.
„ „ „	o „	2 „ 50	w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g.	9 m. 11	rano.
Odchod. do Brodów i Złoczowa	o „	12 „ 12	wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz	o „	6 „ 53	wieczór.
„ „ „	o „	2 „ 19	w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu sierpniu 1871

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
18	735·21	734·99	734·99	735·06	14·4	21·4	16·0	17·27	10·6	9·3	8·6	9·50	87	49	64	66·7	2	7	0	3·0	N 2	N 3	N 1	0	2	1	7·0	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 19. sierpnia. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwid.	—	—	—	—	253	50	254	50
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	174	75	175	75
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	—	—	—	—	121	—	123	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	84	70	85	15
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	50	76	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	80	90	25
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	50	92	50
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	40	76	—
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	70	5	77
„ cesarski	—	—	—	—	5	72	5	78
Napolendor	—	—	—	—	9	57	9	66
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	80	9	95
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	87	1	94
„ papierowy „	—	—	—	—	1	61	1	62
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	80½	1	82¼
srebro	—	—	—	—	120	—	121	75

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. sierpnia 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	71.60	71.70
od kwietnia do października po 5%	71.60	71.70
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	302.—	303.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	302.—	303.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	95.—	95.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	102.50	102.75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	113.25	113.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	139.20	139.40
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.75	74.—
Galicyi	75.50	76.—
Niższej Austryi	97.50	98.—
Siedmiogrodu	77.—	77.25
Węgier	80.75	81.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	256.70	257.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	291.30	291.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	935.—	940.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	771.—	772.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	586.—	588.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	230 75	231.25
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2157	2162
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	253.75	254 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	174.50	175.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	421.50	422.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	182.10	182.30
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	108.—	108 50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	75.75	76.25
„ „ „ po 5%	84.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.—	90.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.75	92.25
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.60	91.80
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.75	89.25
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	105.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.50	102 —
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	87.75	88. —

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	181.—	181.50
Clarego po 40 zł. m. k.	38.50	39.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.—	100.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15 —	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	32.50	33.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	43.—	44.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	32.50	33.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.50	121.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	59. —	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	101.80	101 80
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.15	102.30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102 25	102.40
Hamburg za 100 M. B.	89.30	89.40
Londyn za 10 ft. szt.	121.—	121.10
Paryż za 100 fr.	47.30	47.30

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.78	5.78½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.64	9.64½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120.—	120.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19. sierpnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	75
„ „ w srebrze	70	90
Losy z 1860 roku	102	75
Akcye banku wiedeńskiego	769	—
„ „ kredytowego	292	40
Londyn 10 funtów szterlingów	120	65
Srebro	119	90
Napoleondor	9	68
Dukat	5	78

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1924 1—3) **Edykt.**

L. 18256. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu ddto. Sokal 30. maja 1870 na 300 zł. w. a. przez Jossla Konstantina na zlecenie własne wystawionego, we dwa miesiące a dato płatnego, a przez Izraela Braunera w Sokalu akceptowanego, ażeby do 45 dni od trzeciego umieszczenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej takowy sądowi przedłożył i swoje prawa do posiadania tegoż wykazał, gdyż inaczej weksel ten za nieważny uznany i amortyzowany będzie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 17. maja 1871.

(1934 1—3) **Edict.**

Nr. 6252. Vom Brodyer k. k. Bezirksgerichte wir mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe Gorschon Goldhart wider die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Gittel Ginsberg und im Falle deren Anlebens deren dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben wegen Extabulirung der im Lastenstande der Realität Nr. 521 in Brody haftenden Summe pr. 103 fl. 30 kr. sub praes. 3 August 1871 zur Z. 6252 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Termin zur Verhandlung auf den 18. Oktober 1871, 9 Uhr Früh anberaumt worden ist.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Adv. Dr. Wilhelm Ornstein als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen G. O. verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmitteln zu ergreifen, indem selbe sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

K. k. Bezirksgericht.

Brody, am 7. August 1871.

(1935 1—3) **Edikt.**

Nr. 6253. Vom Brodyer k. k. Bezirksgerichte wird mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe Gerschon Goldhart wider den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Simon Billek und im Falle dessen Anlebens dessen dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben wegen Extabulirung der im Lastenstande der Realität Nr. 521 in Brody haftenden Summe pr. 153 fl. sub praes. 3. August 1871 zur Z. 6253 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Termin zur Verhandlung auf den 18. Oktober 1871. 9 Uhr Früh anberaumt worden ist.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu deren Vertretnng und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Adv. Dr. Wilhelm Ornstein als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen G. O. verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmitteln zu ergreifen, indem selbe sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

K. k. Bezirksgericht.

Brody, am 7. August 1871.

(1936 1—3) **Edict.**

6254. Vom Brodyer k. k. Bezirksgerichte wird mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe Gerschon Goldhart wider den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Isak Sakin und im Falle dessen Anlebens dessen dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben wegen Extabulirung der im Lastenstande der Realität Nr. 521 in Brody haftenden Summe pr. 103 fl. sub praes. 3. August 1871 zur Z. 6254 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Termin zur Verhandlung auf den 18. Oktober 1871, 9 Uhr Früh anberaumt worden ist.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so has das k. k. Bezirksgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Adv. Dr. Wilhelm Ornstein als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen G. S. verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtshehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmitteln zu ergreifen, indem selbe sich die aus deren Verabsäumung enstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

K. k. Bezirksgericht.

Brody, am 7. August 1871.

(1938 1—3) **Edykt.**

L. 24878. Ze strony c. k. sądu krajowego wzywa się posiadaczy obligacyi indemnizacyjnych okręgu zachodnio-galicyjskiego Nr. 11507, 11712 i 12165 każdej po 1000 z kuponami od 1. maja 1871 do 1. listopada 1873, ażeby obligacye indemnizacyjne w przeciągu 3ch lat od dnia 1. listopada 1873 licząc, kupony zaś z 1. maja 1871 w przeciągu jednego roku sześć tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia obecnego edyktu, nakoniec kupony od 1. listopada 1871 po dzień 1. listopada 1873 w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia płatności dotyczącego kuponu licząc, sądowi krajowemu okazali, ile że po bezskutecznym upływie wzmiankowanych terminów obligacye indemnizacyjne, a względnie kupony za umorzone uznane będą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 27. maja 1871.

(1939 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 43346. C. k. sąd we Lwowie uwiadamia niniejszem Józefa, Zofię, Magdalenę i Katarzynę Marciniaków, jako też Marcina i Maryannę Pietraszków, że uchwałą z dnia 10go sierpnia 1871 r. do liczby 43346 dozwolono intabulacyi Michała i Rozalii Witkowskich za właścicieli realności pod l. 539¼, którą to uchwałę doręcza się równocześnie ustanowionym dla nich kuratorom pp. adwokatom Drm. Majewskiemu i Pomianowskiemu.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 10. sierpnia 1871.

(1941 1—3) **Edykt.**

L. 43321. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niniejszem nieznanego z życia i miejsca pobytu Daniłę Pawłowa, że na prośbę Józefa Birnbauma uchwałą z dnia 2. sierpnia 1871 do l. 43321 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. w. a. z przynal. wydanej i równocześnie ustanowionemu dlań kuratorowi p. adwokatowi krajowemu Drowi. Popielowi, któremu na zastępcę pana adwokata krajowego Dra. Hilbrichta się mianuje doręczony został, że przeto rzeczą jego będzie, ustanowionemu kuratorowi udzielić potrzebną informacyę lub innego sobie obrać zastępcę.

Lwów, dnia 2. sierpnia 1871.

(1943 1—3) **Edykt.**

L. 10352. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego p. Wacława Gizyckiego, iż pan Jan Płocki wniósł na dniu 13. lipca 1871 do l. 10352 przeciw niemu, tudzież przeciw innym deklarowanym spadkobiercom ś. p. Antoniego Remera pozew o zapłacenie sumy 5000 zł w. a. lub 1000 duk. z przyn. w stanie biernym dóbr Radczy i Iwanikówki prenotowanej jak Dom. 382. p. 108.

n. 167. on., który tusądową uchwałą z dnia 5. sierpnia 1871 do l. 10352 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 30. października zadekretowany został.

Gdy jednak miejsce pobytu przypozwanego pana Wacława Giżyckiego nie jest wiadomem, przeto ustanawiając mu kuratora w osobie p. adwokata Dra. Eminowicza z zastępstwem p. adwok. Dra. Bardacha wzywa go się, by wcześnie przed powyższym terminem ustanowionemu zastępcy informacyę odpowiednią udzielił, lub sobie innego zastępcę obrał i sąd o tem uwiadomił, gdyż inaczej złe skutki ztąd wyniknąć mogące samemu sobie przypisać musiałby.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 5. sierpnia 1871.

(1951 1—3) **Konkurs.**

L. 43-V. P. W obrębie galicyjskiej dyrekcyi poczt jest do obsadzenia posada akcesisty pocztowego z roczną płacą 500 zł. i kaucyą w kwocie 400 zł.

Ubiegający się mają wnieść swoje podania, zaopatrzone należycie w dokumenta w przepisanej drodze do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie w przeciągu czterech tygodni.

Z c. k. krajowej dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 16. sierpnia 1871.

Concurs.

Nr. 43-V. P. Im Bereiche der galizischen Post-Direction ist eine Postamts-Accessistenstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. und der Cautionspflicht im Betrage von 400 fl. zu besetzen.

Die Bewerber haben ihre gehörig instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Wege binnen vier Wochen bei der k. k. Post-Direction in Lemberg zu überreichen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, den 16. August 1871.

(1959 1—3) **Konkurs.**

L. 1264. W celu obsadzenia posady adjunkta przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z płacą roczną 900 zł., ewentualnie 800 zł., rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem dni 14. od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej

Ubiegający się o tę posadę mają swoje prośby za łącznikami należycie poparte wnieść wcześnie do Prezydyum tutejszego c. k. sądu krajowego.

We Lwowie, dnia 17. sierpnia 1871.

(1963 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 36533. Przy c. k. marynarce wojennej jest do obsadzenia jedna posada inżyniera 3. klasy (X. klasy dyet) w dziale wodnego i lądowego budownictwa z płacą rocznych 1000 zł. i odpowiednim dodatkiem na mieszkanie.

Warunki przyjęcia są następujące:

a) wiek nie przechodzący lat 30;
b) zdrowa budowa ciała;
c) dyplom lub przynajmniej dobra klasa postępowa przy otrzymaniu absolutoryum z akademii technicznej;
d) legalnie dowiedziona co najmniej przez lat 2 odbyta skuteczna praktyka przy bodownictwie;
e) dokładna znajomość języka niemieckiego;
f) obywatelstwo austryacko-węgierskiej monarchii.

Ubiegający się o przyjęcie mają wnieść swe podania do 30. b. m. do ministerstwa wojny (sekcya marynarka).

Do podań należy dołączyć:

Metrykę chrztu lub urodzenia, wojskowe świadectwo zdrowia, urzędowe dowody ukończonych nauk i odbytej praktyki, nakoniec poświadczenie nienagannego życia dotychczasowego, a w razie małoletności zezwolenie ojca lub opiekuna.

Przyjecie nastąpi najpierw na rok próby, podczas której tacy tymczasowi inżynierowie będą mieć sposobność wykazania swych praktycznych wiadomości w budownictwie.

Po upływie tego czasu nastąpi w razie uzdolnienia mianowanie rzeczywistego inżyniera wodnego i lądowego budownictwa 3 klasy, a odbyty rok próby wliczy się do policzalnego czasu służby.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 18. sierpnia 1871.

Kundmachung.

36533. In S. M. Kriegs-Marine ist eine Ingenieurs-Stelle 3 Classe (X Diäten-Classe) im Land- und Wasserbau Wesen mit dem Gehalte jährlichen 1000 fl. und dem competenten Quartiergelde zu besetzen.

Die Bedingungen zur Aufnahme sind:

a) Das nicht überschrittene 30. Lebensjahr.
b) Eine gesünde Körperbeschaffenheit.
c) Das Diplom oder mindestens gute Fortgangs-Classen über das erlangte Absolutorium einer technischen Hochschule.
d) Eine legal nachgewiesene mindestens durch 2 Jahre stattgehabte erfolgreiche praktische Verwendung im Baufache.
e) Die vollständige Kenntniß dor deutschen Sprache.
f) Die Staatsbürgerschaft der österreichisch-ungarischen Monarchie

Bewerber um die Aufnahme haben ihre Gesuche bis 30. August l. J. an das Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Sektion) zu richten und diesen beizulegen:

Den Tauf oder Geburtsschein.

Das militärärztliche Zeugniß.

Die ämtlichen Ausweise über die absolvirten Studien und die praktische Verwendung.

Das Zeugniß über das tadellose Vorleben, sowie endlich im Falle der Minderjährigkeit die Zustimmung des Vaters oder Vormundes.

Die Aufnahme erfolgt vorerst nur auf ein Probejahr während welcher Zeit solche provisorischen Ingenieure in die Lage versetzt werden, ihre praktischen Kenntnisse im Baufache zu erweisen.

Nach Ablauf dieser Zeit werden sie im Entsprechungs-Falle zu wirklichen Land- und Wasserbau-Ingenieuren 3 Classe ernannt, und wird ihnen die zurückgelegte Probezeit, zur anrechnungsfähigen Dienstzeit zugezählt werden.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 18 August 1871.

(1937 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 34126. Opróżnioną jest posada poborcy przy głównym urzędzie cłowym w Szczakowie w IX. klasie dyet, z roczną płacą 900 zł. w. a., wolnem pomieszkaniem lub systemizowanym dodatkiem na pomieszkanie i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania zaopatrzone w wykazy złożonego z dobrym postępem egzaminu, z towaroznawstwa i postępowania cłowego, tudzież dokładnej znajomości języka polskiego wnieść w przeciągu trzech tygodni do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Krakowie.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 7. sierpnia 1871.

Erkenntniß.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß das in Nr. 28 des Witzblattes „Tschau", vormals „Der Herr Corporal", auf der letzten Seite gebrachte Bild unter dem Titel „Gutes Auskunftsmittel", das Vergehen nach § 303 St. G. begründe, daher nach Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 R. G. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird. (1964)

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.